

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/95/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014201862
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1014201862.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci navrhovateľa: Prof. PhDr. R. K., DrSc., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., právne zast. JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom so sídlom Sibírska 4, 831 02 Bratislava, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8 - 10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.08.2014, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Sd/136/2014 zo dňa 10.11.2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Sd/136/2014 zo dňa 10.11.2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 8Sd/136/2014 zo dňa 10.11.2015 potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie odporcu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.08.2014, ktorým bola navrhovateľovi podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 721/2004 Z. z. zamietnutá žiadosť zo dňa 15.04.2014 o priznanie starobného dôchodku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že na vznik nároku na starobný dôchodok a pre jeho výšku bola navrhovateľovi zhodnotená doba od 10.05.1955 do 09.05.1994 a pre zvýšenie za ďalšie zamestnanie po vzniku nároku bola zhodnotená ďalšia doba od 10.05.1994 do 31.12.1996. Nakoľko navrhovateľ počas výkonu služby získal viac ako 20 rokov v I. a II. kategórii funkcií, dôchodkový vek navrhovateľ dosiahol dňa 10.05.1994. Podmienky nároku na starobný dôchodok s prihliadnutím na znížený dôchodkový vek podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania, získaných vo všeobecnom systéme už určil Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Vzhľadom na to a na skutočnosť, že nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby

zamestnania poistencovi nemôže vzniknúť, žiadosť navrhovateľa zo dňa 15.04.2014 o priznanie starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia bola odporcom správne zamietnutá. Starobný dôchodok, ktorý je navrhovateľovi i naďalej vyplácaný Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia, sa za výsluhový dôchodok iba považuje, naďalej však je starobným dôchodkom, priznaným podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, pre priznanie ktorého navrhovateľ splnil všetky zákonné podmienky. Sociálna poisťovňa právoplatným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.08.2014 navrhovateľovi podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení priznala pomerný starobný dôchodok. Keďže navrhovateľovi už bol priznaný podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov pomerný starobný dôchodok, nárok na ďalší dôchodok ani pomerný starobný dôchodok nevznikol.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom konštatuje, že dôvod, prečo si podal žiadosť o starobný dôchodok, resp. jeho prepočítanie, bolo právne prešetrenie systému priznávania starobných dôchodkov vojakov a policajtov ukončené novelizáciou zákona č. 461/2003 Z. z. Podstatou tohto procesu bolo, že v minulosti v zmysle vtedy platných zákonov dôchodkové zabezpečenie vojakov a policajtov, bolo formálno-právne začlenené do všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (do 30.04.1998), ale so zachovaním osobitného riešenia. Vojakom a policajtom po odchode do zálohy boli vyplácané dôchodky len z tohto osobitného systému, kým zo všeobecného systému boli vylúčení. Logickým dôsledkom bolo, že starobné dôchodky vojakov a policajtov boli podľa § 91 zákona 114/1998 Z. z. prevedené na výsluhové dôchodky. Touto zákonnou úpravou dôchodkov vojakov a policajtov sa jasne oddelili výsluhové dôchodky v osobitnom systéme od starobných dôchodkov vo všeobecnom systéme. To plne potvrdil aj Najvyšší súd SR. Preto je pomýlené, keď odporkyňa považuje výsluhový dôchodok za starobný dôchodok. To umožňuje vojakom a policajtom, aby si mohli požiadať aj o starobný dôchodok, pretože po celú dobu služby ich zamestnávateľ a tiež oni samotní odvádzali zo svojho platu finančné čiastky do všeobecného systému poistenia. Vzhľadom na to, že navrhovateľ poberá výsluhový dôchodok, podal si rovnako ako tisíce vojakov pred ním, dňa 17.03.2014 žiadosť o prepočítanie starobného dôchodku za dobu jeho aktívnej vojenskej činnosti služby, t. j. od 15.09.1956 do 31.08.1995. V žiadosti navrhovateľa zo dňa 15.04.2014 je uvedené, že žiada o starobný dôchodok. V skutočnosti si však podal žiadosť o prepočítanie dávky dôchodkového zabezpečenia podľa § 274, ods. 1. zák. č. 461/2003 Z. z. Vo výkone služby bol ako: vojak základnej služby, vojak ďalšej služby a vojak z povolania v ČSLA, kde navrhovateľ celkovo odsľúžil 14 230 dní, t. j. 38 rokov a 360 dní. Z uvedeného jasne vyplýva, že navrhovateľ spĺňa základnú podmienku pre vznik starobného dôchodku, respektíve prepočítanie dávky starobného dôchodku podľa ustanovenia § 274 ods. 1, zák. č. 461/2003 Z. z. Odporkyňa SP jeho žiadosť svojím rozhodnutím zo dňa 28.08.2014 zamietla - a to aj napriek plnému jej uznaniu, že navrhovateľ spĺňa základnú podmienku pre vznik starobného dôchodku, respektíve prepočítanie dávky starobného dôchodku podľa uvedeného zákona. Jej uvedené argumenty navrhovateľa viedli k záveru, že SP buď zámerne alebo z neznalosti veci zamietla jeho žiadosť. Predovšetkým nie je si istý, do akej miery je odporkyňa zoznámená s príslušnými zákonmi a ďalšími predpismi a rozhodnutím Ústavného súdu SR, ktorých obsahom je právne riešenie dôchodkov príslušníkov ozbrojených zborov. Nová právna úprava, obsiahnutá v zákone o sociálnom poistení totiž nemala za cieľ vylúčiť tieto zvýhodnenia a vyžadovať, aby zvýhodnené zamestnanie znemožnilo pri posudzovaní vzniku nároku na dávku podľa zákona o sociálnom poistení zohľadniť celú dobu poistenia (bez ohľadu na skutočnosť, v ktorom systéme ju poistenec získal) a vyžadovať od zamestnanca nadobudnutie doby poistenia výlučne podľa ustanovení zákona o sociálnom poistení vo všeobecnom systéme tak, akoby poistenec bol poistený výlučne len za podmienok, uvedených v zákone o sociálnom poistení, pričom tieto podmienky sú stanovené pre iné kategórie zamestnaní a akoby v ostatnom období nebol poistený vôbec. Výkon vojenskej služby v ČSLA v I. a II. kategórii funkcií o odpracované obdobie v III. pracovnej kategórii v civilnom sektore, nebolo navrhovateľovi dostatočne zohľadnené pre vznik nároku na dávku dôchodkového zabezpečenia. Navrhovateľ sa oprávnenie domnieva, že napadnuté rozhodnutie odporkyne a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zakladá významnú nerovnosť občanov pred zákonom, pretože kategórie funkcií i pracovné kategórie boli inštitútmi jednotného systému sociálneho zabezpečenia. Je teda na pováženie, či si nesprávne údaje o odpracovaných obdobiach niekto z kompetentných nevšimol. A to nie je dobrou vizitkou toho, ako dôkladne a zodpovedne sa pristupovalo k preskúmvaniu napadnutého rozhodnutia. K meritu veci na zdôvodnenie vyššie uvedeného ešte

uviedol, že navrhovateľ bol v legitímnom očakávaní, že si štát po ukončení činnnej služby v ozbrojených zboroch kompletne splní svoje záväzky k navrhovateľovi tak, ako si aj navrhovateľ plnil svoj záväzok vykonávať službu vojaka z povolania podľa platných zákonov a teda, že bude zo strany štátu umožnené navrhovateľovi využiť právo odísť do skoršieho starobného dôchodku a využívať všetky benefity s tým spojené. Máme zato, že iný postup by bol preto v priamom rozpore so zámerom zákonodarcu zabezpečiť navrhovateľovi vyššiu úroveň jeho zabezpečenia v starobe za dobu výkonu jeho služby (zák. č. 328/2002 Z. z.) a táto kategória poistencov, ako je navrhovateľ, by bola v systéme vnútroštátnych poisťovacích a dôchodkových zabezpečovacích systémov znevýhodnená v porovnaní s poistencami vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia na Slovensku. Nemôžeme dopustiť aby takýmto spôsobom právny štát, ktorým SR nepochybne je, ho pripravoval o očakávané sociálne istoty a výhody, neposkytoval dostatočnú sociálnu pomoc a navyše, aby doplácal na chabú aktívnu politiku trhu práce. Vojaci boli v očakávaní, že všetky sľubované výhody, po ukončení vojenskej kariéry určite aj dostanú. Ďalej dodal, že procesným právom účastníka konania je aj jeho právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. S rozhodnutím Krajského súdu navrhovateľ zásadne nesúhlasí. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal presne zdôvodniť prečo mal navrhovateľ priznaný pomerný starobný dôchodok podľa § 26a, zákona č. 100/1988 Zb. a nebol mu priamo priznaný starobný dôchodok a tiež zdôvodniť aj okolnosti, prečo v jeho predchádzajúcej žiadosti na to odporkyňa neprihliadla. Navrhovateľ je presvedčený, že Krajský súd v Bratislave nepostupoval dostatočne precízne a vyčerpávajúco neodôvodnil svoje súdne rozhodnutie. Na základe uvedeného navrhuje najvyššiemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporcu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a priznal uplatnenú náhradu trov konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľ uvádza v odvolaní, považuje za neopodstatnené. Napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.08.2014 bola navrhovateľovi podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. zamietnutá žiadosť zo dňa 15.04.2014 o priznanie starobného dôchodku. Z potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 65101005694609/9 - OVZ zo dňa 21.07.2009 vyplýva, že navrhovateľovi bol podľa § 132 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení priznaný starobný dôchodok od 10.05.1997. Podľa § 91 zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov bol dňom 01.05.1998 prevedený na výsluhový dôchodok, ktorý sa podľa § 125 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov od 01.07.2002 považuje za výsluhový dôchodok. Právoplatným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.09.2009 bol navrhovateľovi podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1, § 293k ods. 3 a 4 a § 293l ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 721/2004 Z. z. priznaný od 1. februára 2008 pomerný starobný dôchodok v sume 4 749 Sk mesačne. Pomerný starobný dôchodok bol vymieraný z III. pracovnej kategórie a bol vypočítaný z priemerného mesačného zárobku za roky 2001, 2002, 2000, 1999 a 1998. Pomerný starobný dôchodok sa považuje za starobný dôchodok. Suma dôchodku bola každoročne zvyšovaná podľa § 82 zákona. Na vznik nároku na starobný dôchodok a pre jeho výšku bola navrhovateľovi zhodnotená doba od 10.05.1955 do 09.05.1994 a pre zvýšenie za ďalšie zamestnanie po vzniku nároku bola zhodnotená ďalšia doba od 10.05.1994 do 31.12.1996. Nakoľko navrhovateľ počas výkonu služby získal viac ako 20 rokov v I. a II. kategórii funkcií, dôchodkový vek dosiahol dovŕšením 57 roku veku, XX.XX.XXXX. Podmienky nároku na starobný dôchodok s prihliadnutím na znížený dôchodkový vek podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. posúdilo a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme už určil Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania poistencovi vzniknúť nemôže, žiadosť zo dňa 15.04.2014 o priznanie starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia bola zamietnutá. Starobný dôchodok, ktorý je navrhovateľovi naďalej vyplácaný Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia, sa za výsluhový dôchodok iba považuje, naďalej však je starobným dôchodkom priznaným podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, pre priznanie ktorého navrhovateľ k 10.05.1994 splnil

všetky zákonné podmienky. Na základe žiadosti zo dňa 07.04.2008 o priznanie starobného dôchodku od 01.02.2008 bol navrhovateľovi v súlade s právnym stavom platným v čase podania žiadosti priznaný pomerný starobný dôchodok podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a § 259 ods. 1, § 293k ods. 3 a 4 a § 293l ods. 1. zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 721/2004 Z. z. od 01.02.2008. Podľa § 26a ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. v neskorších predpisov policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby má nárok na pomerný starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 10 rokov a dosiahol vek aspoň 60 rokov. Podľa § 26a ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov policajtovi, profesionálnemu vojakovi a vojakovi prípravnej služby sa do doby zamestnania potrebnej na nárok na pomerný starobný dôchodok nezapočítava profesionálna služba, ak túto službu vykonával v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok alebo ak policajtovi, vojakovi a vojakovi prípravnej služby bol priznaný invalidný výsluhový dôchodok. Odporkyňa právoplatným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.09.2009 navrhovateľovi podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov priznala pomerný starobný dôchodok. Na nárok na pomerný starobný dôchodok bola započítaná celá doba zamestnania (resp. poistenia), ktorú navrhovateľ získal a preto zvýšenie pomerného starobného dôchodku nie je možné. Keďže navrhovateľovi už bol priznaný podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov pomerný starobný dôchodok, nárok na ďalší starobný dôchodok ani pomerný starobný dôchodok navrhovateľovi nevznikol, a preto navrhuje najvyššiemu súdu, aby rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.05.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa zo dňa 15.04.2014 o priznanie starobného dôchodku.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku doplnia ďalšie dôvody.

Z potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 65101005694609/9 - OVZ zo dňa 21.07.2009 vyplýva, že navrhovateľovi bol podľa § 132 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení priznaný starobný dôchodok od 10.05.1997. Na vznik nároku na starobný dôchodok a pre jeho výšku bola navrhovateľovi zhodnotená doba od 10.05.1955 do 09.05.1994 a pre zvýšenie za ďalšie zamestnanie po vzniku nároku bola zhodnotená ďalšia doba od 10.05.1994 do

31.12.1996. Podľa § 91 zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov bol starobný dôchodok dňom 01.05.1998 prevedený na výsluhový dôchodok, ktorý sa podľa § 125 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov od 01.07.2002 považuje za výsluhový dôchodok. Z uvedeného vyplýva, že starobný dôchodok je mu naďalej vyplácaný Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia a za výsluhový dôchodok sa iba považuje na účely jeho ďalšej výplaty z osobitného systému sociálneho zabezpečenia vojakov. Priznanie starobného dôchodku po dovŕšení dôchodkového veku podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení súčasne vylučuje možnosť vzniku ďalšieho nároku na starobný dôchodok podľa § 65 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľovi nemožno priznať ďalší starobný dôchodok, má však nárok na zvýšenie starobného dôchodku za doby zamestnania, ktoré neboli zhodnotené pre nárok a výšku jeho starobného dôchodku, priznaného od 10.05.1997, pričom právomoc rozhodnúť o takomto zvýšení starobného dôchodku patrí Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia.

Zo spisu však vyplynulo, že právoplatným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.09.2009 bol navrhovateľovi podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1, § 293k ods. 3 a 4 a § 293l ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 721/2004 Z. z. priznaný od 01.02.2008 pomerný starobný dôchodok v sume 4 749 Sk mesačne. Pomerný starobný dôchodok bol vymieraný z III. pracovnej kategórie a bol vypočítaný z priemerného mesačného zárobku za roky 2001, 2002, 2000, 1999 a 1998. Pomerný starobný dôchodok sa považuje za starobný dôchodok. Suma dôchodku bola každoročne zvyšovaná podľa § 82 zákona. Na nárok na pomerný starobný dôchodok bola započítaná celá doba zamestnania (resp. poistenia), ktorú navrhovateľ získal, a preto zvýšenie pomerného starobného dôchodku (považovaného za starobný dôchodok) nie je možné.

Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že požiadavka navrhovateľa uložiť odporkyni povinnosť vyčísliť jeho starobný dôchodok nie je opodstatnená, nakoľko navrhovateľovi už bol priznaný podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov pomerný starobný dôchodok za odpracované roky po priznaní starobného dôchodku (celé započítateľné obdobie). Nárok na ďalší starobný dôchodok ani pomerný starobný dôchodok navrhovateľovi preto nevznikol.

Najvyšší súd SR je však toho názoru, že navrhovateľovi mali byť odpracované roky po priznaní starobného dôchodku od 10.05.1997 zhodnotené zvýšením starobného dôchodku priznaného podľa zákona č. 100/1988 Zb. zo strany Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia.

Tento záver potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu napr. rozhodnutia sp. zn. 9So/41/2008, 9So/43/2011, 9So/190/2011, pričom rozsudok NS SR sp. zn. 9So/134/2010 zo dňa 24.11.2011 bol správnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky schválený a je uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2015 pod č. 57. Nakoľko však právoplatné rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.09.2009 nie je predmetom uvedeného konania, neprináleží Najvyššiemu súdu SR preskúmať jeho zákonnosť.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Sd/136/2014 zo dňa 10.11.2015 potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.